

PAPIEŻ OGŁOSIŁ ROK MODLITWY PRZED JUBILEUSZEM 2025

Ojciec Święty zachęcił do zintensyfikowania modlitwy, aby dobrze przygotować się do zbliżającego się Jubileuszu Roku 2025. W tym celu Franciszek ogłosił Rok Modlitwy.

Po odmówieniu modlitwy Anioł Pański Ojciec Święty przypomniał, że najbliższe miesiące doprowadzą nas do otwarcia Drzwi Świętych, co zainauguruje w całym Kościele Jubileusz. „Proszę was o wzmożoną modlitwę, abyśmy przygotowali się do dobrego przeżycia tego wydarzenia łaski i doświadczenia mocy Bożej nadziei” – mówił Papież ogłaszając dziś rozpoczęcie Roku Modlitwy. Jak wskazał będzie on poświęcony ponownemu odkryciu wielkiej wartości i absolutnej potrzeby modlitwy w życiu osobistym, w życiu Kościoła i modlitwy w świecie.

„W tych dniach módlmy się szczególnie o jedność chrześcijan i niestrudzenie błagajmy Pana o pokój na Ukrainie, w Izraelu i Palestynie oraz w wielu innych częściach świata: to zawsze najślabi cierpią z powodu braku pokoju. Myślę o najmłodszych, o wielu rannych i zabitych dzieciach, o tych pozbawionych miłości, marzeń i przyszłości. Poczujmy się odpowiedzialni za modlitwę i budowanie dla nich pokoju – mówił Franciszek. - Ze smutkiem przyjąłem wiadomość o porwaniu na Haiti grupy osób, w tym sześciu sióstr zakonnych. Gorąco wzywam do ich uwolnienia, modlę się o harmonię społeczną w tym kraju i zachęcam wszystkich do położenia kresu przemocy, która tej umiłowanej ludności sprawia tak wiele cierpienia”.

- Beata Zajączkowska

LOGO JUBILEUSZU

Logo przedstawia cztery postacie, symbolizujące ludzkość pochodzącą z czterech różnych zakątków ziemi. Obejmują się wzajemnie, aby ukazać solidarność i braterstwo, które jednoczą narody. Postać stojąca na samym przodzie przylega do krzyża. Jej postawa jest znakiem nie tylko wiary, ale również nadziei, której nigdy nie można porzucić, ponieważ potrzebujemy jej zawsze i przede wszystkim w najbardziej trudnych momentach. Warto przyjrzeć się falom i sile, która je wywołuje, aby zauważyć, że pielgrzymka życia nie zawsze odbywa się po spokojnych wodach. Często zarówno osobiste przeżycia, jak i różne wydarzenia na świecie, wzywają nas jeszcze mocniej do nadziei. Dlatego należy zwrócić uwagę na dolną część krzyża, swym kształtem przypominającą kotwicę, stabilizującą łódź podczas wysokiej fali. Jak wiemy, kotwica była często używana jako metafora nadziei. Kotwica nadziei to w rzeczywistości nazwa nadawana w żargonie morskim dryfkotwie, używanej przez łodzie do wykonywania manewrów awaryjnych w celu ustabilizowania statku podczas sztormu. Nie można pominąć faktu, że obraz ten ukazuje, iż podróż pielgrzyma nie jest faktem indywidualnym, ale wspólnotowym, naznaczonym rosnącym dynamizmem, który coraz bardziej przybliża nas ku krzyżowi. Krzyż nie jest bynajmniej statyczny, lecz dynamiczny, pochyla się ku ludzkości, jakby zmierzał w jej stronę, nie zostawiając jej samej, bez pomocy, ale zapewniając o swojej obecności i dając poczucie bezpieczeństwa płynącego z nadziei. Wreszcie kolorem zielonym wyraźnie widać motto jubileuszu 2025: Peregrinantes in Spem – Pielgrzymi Nadziei.

Parafia Rzymskokatolicka pod wezwaniem św. Floriana

ul. Biskupicka 2, Brwinów
<http://swflorian.home.pl>

Msze Święte w niedziele:

7.00, 9.00, 10.30, 11.45, 13.00, 18.00

Msze Święte

w dni powszednie:

7.00, 8.00, 18.00

Nabożeństwa:

Adoracja Najświętszego Sakramentu

we wtorki w godz. 8.30–18.00

oraz w I piątki miesiąca po wieczornej Mszy Świętej

Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w środy o godz. 18.00

Koronka do Miłosierdzia Bożego

w piątki po wieczornej Mszy Świętej

Kancelaria:

informacje na str. 4

TWEET OD PAPIEŻA

Ten kto trwa w kontakcie ze Słowem Bożym, zdrowieje z siideł przeszłości, ponieważ żywe Słowo reinterpretuje życie, lecz także zranioną pamięć, zaszczepiając pamięć o Bogu i Jego dziełach dla nas. Pismo Święte przypomina nam, kim jesteśmy: zbawionymi i umiłowanymi dziećmi Bożymi.

Komentarz do czytań

Dzisiejsza liturgia Słowa Bożego ukazuje życie człowieka w wymiarze cierpienia. Pierwsze czytanie mówi o trudach i udrękach ludzkiego życia. Hiob, o którym dziś słyszymy w pierwszym czytaniu, w Bogu szuka oparcia i siły. Psalm responsoryjny to hymn dziękczynny ocalonego ludu, a w drugim czytaniu św. Paweł przypomina nam o obowiązku głoszenia Ewangelii. Natomiast dzisiejsza Perykopa ukazuje Chrystusa jako wędrownego nauczyciela, niosącego pomoc ludziom najbardziej potrzebującym. W tym przypadku chodzi o teściową św. Piotra. Jej postawa po uleczeniu przez Jezusa, kiedy od razu wstaje i usługuje im, powinna być dla nas wzorem w wyjściu z naszego myślenia tylko o sobie, o swoich problemach czy chorobie i byciu otwartym na pomoc drugiej osobie.

- ks. Mariusz

Czytanie pierwsze

Hi 7,1-4.6-7

Hiob przemówił w następujący sposób:

„Czyż nie do bojowania podobny byt człowieka? Czy nie pędzi on dni jak najemnik? Jak niewolnik, co wzdycha do cienia, jak robotnik, co czeka zapłaty. Zyskałem miesiące męczarni, przeznaczono mi noce udręki.

Położę się, mówiąc do siebie: «Kiedyż zaświta i wstanę?» Lecz noc wiecznością się staje i boleść mną targa do zmroku.

Czas leci jak tkackie czótenko i przemija bez nadziei. Wspomnij, że dni me jak powiew. Ponownie oko me szczęścia nie zazna”.

Psalm

Ps 147A,1-2.3-4.5-6

Panie, Ty leczysz złamanych na duchu

Chwalcie Pana, bo dobrze jest śpiewać psalmy Bogu, słodko jest Go wychwalać. Pan buduje Jeruzalem, gromadzi rozproszonych z Izraela.

On leczy złamanych na duchu i przewiązuje im rany. On liczy wszystkie gwiazdy i każdej nadaje imię.

Nasz Pan jest wielki i potężny, a Jego mądrość niewypowiedziana. Pan dźwiga pokornych, karki grzeszników zgina do ziemi.

SPOTKANIE ŚWIĄTECZNE WSPÓLNOTY PRZYJACIÓŁ OBLUBIEŃCA

We wtorek 2 stycznia 2024 r. w Organistówce odbyło się świąteczne spotkanie Wspólnoty Przyjaciół Oblubieńca. Już przy wejściu słychać było dźwięk instrumentów i słowa śpiewanych kolęd. Na długim stole członkowie wspólnoty ustawiali przyniesione przez siebie pyszności: były ciasta domowej roboty, sałatki, wędliny, sery, owoce – każdy przyniósł to co lubi, czym chciał się podzielić z innymi. Nasze spotkanie rozpoczęliśmy od wspólnej modlitwy, dziękowaliśmy Bogu za Jego obecność, za cały 2023 rok, za dary i łaski, których nam udziela każdego dnia. Modlitwa prowadzona przez odpowiedzialnych, przeplatana była śpiewem kolęd prowadzonym przez diakonę muzyczną. Wszyscy obecni włączali się w śpiewy, a świąteczna atmosfera, przepiękna miłością, radością i dziękczynieniem, udzielała się każdemu z nas. Złożyliśmy sobie życzenia, cieszyliśmy się wzajemną obecnością i różnorodnością.

Czytanie drugie

1 Kor 9,16-19.22-23

Bracia:

Nie jest dla mnie powodem do chluby to, że głoszę Ewangelię. Świadom jestem ciężącego na mnie obowiązku. Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii.

Gdybym to czynił z własnej woli, miałbym zapłatę, lecz jeśli działałem nie z własnej woli, to tylko spełniam obowiązki szafarza. Jakąż przeto mam zapłatę? Otóż tę właśnie, że głosząc Ewangelię bez żadnej zapłaty, nie korzystam z praw, jakie mi daje Ewangelia.

Tak więc nie zależąc od nikogo, stałem się niewolnikiem wszystkich, aby tym liczniejsi byli ci, których pozyskam. Dla słabych stałem się jak słaby, aby pozyskać słabych. Stałem się wszystkim dla wszystkich, żeby w ogóle ocalić przynajmniej niektórych. Wszystko zaś czynię dla Ewangelii, by mieć w niej swój udział.

Ewangelia

Mk 1,29-39

Jezus po wyjściu z synagogi przyszedł z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja. Teściowa zaś Szymona leżała w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu o niej. On zbliżył się do niej i ująwszy ją za rękę podniósł. Gorączka ją opuściła i ustugiwała im.

Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych; i całe miasto było zebrane u drzwi. Uzdrowił wielu dotkniętych rozmaitymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie pozwalał złym duchom mówić, ponieważ wiedziały, kim On jest.

Nad ranem, gdy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił. Pośpieszył za Nim Szymon z towarzyszami, a gdy Go znaleźli, powiedzieli Mu: „Wszyscy Cię szukają”. Lecz On rzekł do nich: „Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo na to wyszedłem”. I chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach i wyrzucając złe duchy.

To spotkanie przy wspólnym stole, stało się okazją do osobistych rozmów, wymiany doświadczeń, wzajemnego ubogacania się świadectwem Bożego działania w naszym życiu. Cudownie jest móc doświadczać, jak Pan Bóg działa realnie w naszej codzienności i dzielić się tym z innymi. Widzieć radość w oczach ludzi, uśmiechu na ich twarzach i pokój w sercach. Wspólnota Przyjaciół Oblubieńca, która działa w naszej parafii już od jedenastu lat, jest dla nas miejscem formacji, wspólnej modlitwy i dzielenia się doświadczeniem życia z Bogiem. Łączy katolików różnych stanów i w różnym wieku (od dwudziestolatków do dziewięćdziesięciolatków). Są wśród nas małżonkowie, żony, mężowie, wdowy, wdowcy i osoby samotne – każdy znajdzie tu dla siebie miejsce. Spotykamy się raz w tygodniu, we wtorki o godzinie 19.30 w Organistówce na dolnej sali (oprócz ferii zimowych). Jeśli szukasz dla siebie miejsca, w którym twoja wiara będzie mogła wzrastać – zapraszamy! Po prostu przyjdź i zobacz.

– Agnieszka Horabik

1. Dziś w naszej wspólnocie obchodzimy Parafialny Dzień Życia Konsekrowanego. Na Mszy Świętej o godzinie 10.30 Siostry z domów zakonnych, które znajdują się na terenie naszej parafii odnowią swoje śluby zakonne. Pamiętajmy w modlitwie o naszych Siostrach Klaryskach Kapucynkach, Franciszkanach Rodziny Mari oraz Siostrach Najświętszego Imienia Jezus.
2. Taca z dzisiejszej niedzieli przeznaczona jest na cele gospodarcze parafii, a mianowicie na nowe zabudowane konfesjonaty.
3. Osoby, które chciałyby jeszcze w tym roku przyjąć księdza po kolędzie, prosimy o umówienie takiej wizyty dziś po Mszy Św. W zakrystii.

W minionym tygodniu z naszej wspólnoty parafialnej odeszli:
+ Irena Osicka, + Adam Wasilewski, + Lech Wojciechowski,
+ Lucyna Kosicka, + Maria Paluch, + Dariusz Szczepański

Z Kalendarza Liturgicznego

Patron Sierot i opuszczonej młodzieży

Hieronim Emiliani żył w jednym z trudniejszych okresów historii Kościoła. Papiestwo było w kryzysie. Wybuchła Reformacja. Odkryto Amerykę i ‘stary porządek świata’ odchodził w przeszłość. Z drugiej strony był to też czas odnowy, reformy Kościoła. Pojawiły się nowe prądy duchowe, nowi święci, którzy wytyczali nowe szlaki życia wspólnoty chrześcijańskiej. Takim był między innymi wspomniany w liturgii 8 lutego św. Hieronim, który

sam powiedział, że chciałby „przydać życiu tej świętości, która była charakterystyczna dla czasów apostołskich”. Hieronim Emiliani, albo Miani, urodził się w Wenecji w 1486 roku, jako najmłodszy z czterech synów Angela i Eleonory Morosini. Pochodził ze szlacheckiej, choć podupadłej i raczej ubogiej rodziny. Nie wiemy wiele o jego dzieciństwie. Gdy miał 10 lat, z nieznanymi bliżej powodów jego ojciec się powiesił, co było wielką tragedią dla chłopca. W 1509 roku rozpoczął służbę wojskową. Na początku roku 1511 zastąpił swojego najstarszego brata jako dowódcę obrony fortecy Castelnuovo di Quero. Pod koniec sierpnia tego roku, po zaledwie jednym dniu walk z przeważającymi wojskami francuskimi, musiał poddać miasto, został aresztowany i wtrącony do lochu. Zakuto w kajdany jego stopy i ręce, a obroź na szyi grubym łańcuchem przytwierdzono do wielkiej marmurowej kolumny. Te dni uwięzienia i samotności, skłoniły go do modlitwy i przybliżyły do Boga.

Po miesiącu uwięzienia w cudowny sposób został uwolniony. Nie wiemy, co się stało. Hieronim nie opowiadał o tym dokładnie, ale zawsze przypisywał to uwolnienie z więzienia cudownej interwencji Matki Bożej. Stało się to 27 września 1511 roku. Hieronim uciekł do Treviso, i tam przed cudownym wizerunkiem w kościele Matki Bożej Większej, złożył swoje kajdany i postanowił zmienić swoje życie.

Po zakończeniu wojny, w 1516 roku, wrócił do Quero, został zarządcą miasteczka i pełnił tę funkcję przez 11 lat, po czym wrócił do Wenecji. Ten okres jego życia to radykalna zmiana. Zawarł nowe przyjaźnie, powrócił do praktyk religijnych, do czytania Pisma świętego i medytacji. Zaczął korzystać z kierownictwa duchowego.

W 1528 roku Italię nawiedziła klęska głodu. Zginęły wtedy tysiące osób. Na dodatek rozprzestrzeniła się też choroba dżumy. Hieronim włączył się osobiście w pomoc potrzebującym. Zaraził się też dżumą i przygotowywał się już na śmierć, ale niespodziewanie powrócił do zdrowia. W 1531 roku opuszcza dom rodzinny i w wynajętym parterze domu w San Rocco organizuje pierwszy w historii sierociniec dla trzydziestki bezdomnych chłopców. Do pomocy w pracy apostołskiej zakłada w Somasca, w 1534 roku, nowe zgromadzenie zakonne: Towarzystwo Sług Ubogich. Św. Hieronim założył wiele dzieł miłosierdzia. Budował szpitale i domy opieki. Powstała także żeńska gałąź zgromadzenia. Hieronim zmarł 8 lutego 1537 roku jako ofiara epidemii. Beatyfikował go Benedykt XIV a kanonizował w 1767 Klemens XIII. Jest patronem sierot i opuszczonej młodzieży.

- Paweł Kosiński SJ

Parafia Rzymskokatolicka

pw. św. Floriana

ul. Biskupicka 2

05-840 Brwinów

http://swflorian.home.pl/

tel. 22 729 61 44

(czynny w godzinach pracy kancelarii)

e-mail:

florianustv@gmail.com

Duszpasterze: (dni dyżuru)

Proboszcz

ks. Maciej Kurzawa

(dyżur we wtorki)

ks. Mariusz Białęcki

(dyżury w poniedziałki i środy)

ks. Dariusz Drozdek

(dyżur w czwartki)

ks. Wojciech Koszutski

(dyżur w piątki)

Pomoc duszpasterska:

ks. Marian Wnuk

Kancelaria parafialna:

od poniedziałku do piątku

w godz. 9–10 oraz 16.30–17.30

W soboty w godz. 9–10

Odwiedziny chorych

na indywidualne wezwanie

Sakrament chrztu

w II i IV niedzielę podczas Mszy Świętej
o godz. 13.00

Należy zgłosić się dwa tygodnie
wcześniej do kancelarii parafialnej
z dokumentami

Wspólnoty

działające przy parafii

Przyjaciele Oblubieńca

spotkania we wtorki o godz. 19.30

Żywy Różaniec i Straż Honorowa

Najświętszego Serca Pana Jezusa

spotkania w I soboty miesiąca

po Mszy Świętej o godz. 8.00

Kościół Domowy

spotkania kregów w soboty

ustalane z ks. Wojciechem

Wspólnota Młodych „Ławica”

spotkania w środy o godz. 19.00

Wspólnota Matki w Modlitwie

spotkania w środy o godz. 18.00

Chór i schola dziecięca

spotkania ustalane z p. Organistą

Ministranci i Lektorzy

zbiórki w soboty o godz. 10.00

Nr konta bankowego parafii:

51-9291-0001-0097-6464-2000-0010